

Bahçeme Düştü Aşk I Hüzün

– Hüzün Şairi · 27 Aralık 2015

Ne çok düşündüm dün geceyi. Avuçlarımda yabancı bir sızı. Sıktığım yumruklar bile isyan kuşanırken suskunluğuma, aklımın ucundan geçmeyenlerin, gözümün ucundan dökülüşünü seyrediyorum. Unufaktın artık. Tuzla buzdun. Eridin suya dönüp aktı gitti her şey ve sen. Bir sen değildin oysa öksürük tüketiminde olan. İçtiğim sigaranın dumanı ciğerimin azılı eşkiyası. Soygun planı yapıyor her nefeste.

Hayallerime sığmayıp düşlerime ikamet alan tüm umutlarımı da yakıyorum bir bir. Gecenin bu vaktinde demlene bilmek isterdim aşka. Silip süpürdüğün güvenim ve inancım abanmak isterdim yıldızların omzuna. Dilek ağacına ne hacet. Her yıldızla renk renk ipler bağlamak varken. D/ar alanda kararan hislerle yoklama çekme bana olur mu? Geçmiş olsun hele hiç bekleme. Geçmeyen sadece zaman değil. Geçmeyen illet ya da acılar değil. Geçmeyen yaşanan veya yaşatılmak zorunda bırakılanlar değil. Geçmeyen tek şey, gözlerimin önünden sürekli akan film şeridi gibi, git dediğim o an. Ne çok haklı çıktık aklım. Ve ne çokkkk yanılmış yüreğim. Bileğinin hakkı ile kazandı şimdi AŞK-I HÜZÜNÜ. Sana rağmen hem de. Zikrinde bitenlerle çoğalmıyor maalesef fikirler. Fikirler ki, asla aklında yüreğinde kölesi değil.

Gecenin sonunda alınma düşerken gün ışığının gölgesi, şükürme sabır, sabrına şükür ekleyerek yakıyorum dilimde hapsolan kelimelerimi. Ne evvelime eklisin artık ne de ahirime. Çabaların nafile artık. Umarım dün (20/12/2015) gece yeterince anlatılmıştır sana her şey. Gidilen yoldan sayma artık gelinen her noktayı. Anlamadın ve anlayamazsın da asla, AŞK-I HÜZÜNÜN yol geçen hanı olmadığını. Ne sürünür ne de dili çataldır. Ne Allah korkusundan irak düşer ne de nefesine yenilir. Sen kendini ütopyalarınla demlesende, ben hala ayaklarımı yere bastırıyorum bilesin. Yüreğim sayende öldürdü içimdeki o masum, o şiir yüklü çocuğu. İzahın izahata muhtaçken bile suçlu araya dur sen. Yanmış ucu ile mektuplar yaza dur. Abisi olduğun iklimlere veryansın edip inkara durarak isyan ede dur.

Kendime gelişimde beyan olundu kendimden geçişim ve o üç noktayı son nokta ile değiş-tokuş yaptım. İliklerime kadar bendeyim şiirlerimde. Şiirlerimde kanıt ararken sen, ben kendi ellerimle Allah'ıma ihbar ediyorum SU-İ ZANIMI. Bir yığın dosya Levh-i Mahfuz'da s/aklı. Bu yüzden sus artık diyorum sus. Bahanesi ve şahanesi senin olsun. Bana yeter bana nesi...

Sustum... Ben hep sustum... Sabrımın korunda bilene bilene sustum. Allah deyip sustum. Buğusu gözümün yüreğimi ıslatana kadar sustum. Islak ıslak sustukça kurudu dilimle damağım. Söylediklerimden çok söyleyemediklerim can buldu dualarımda. Aminlerimle onardım tüm kesik ve çizikleri. Kabuğu çoktan kurudu yüreğimdeki yaraların.

Çünkü ben Allah'ı senden daha çok seviyorum...

HÜZÜN ŞAİRİ: N Y

21/12/2015